Ч. 214 (11.182). Львів, неділя 25. вересня 1927. Pocztowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік XLV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. — За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 20 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Сільсько-хліборобська виставка в Стриї.

Львів, 24. вересня 1927.

Завтра відкривають святочно сільсько-господарську виставу в Стрию. Стрий має під тим оглядом уже свою світлу традицію. Там же перед війною відбулася велика краєва сільсько-господарська виставка. На ній ми робили тоді перші підсумки наших здобутків на сільсько-господарському полі. Великий розмах, велика ініціятива і ще більші успіхи тієї передвоєнної вистави розкривали перед нами нові перспективи, нові світи. Бистро росли господарські установи, швидко підіймалася хліборобська культура. Вперед, вперед ми ступали. В осередку того руху стояла небуденна постать рухливого, далекозорого, високо-культурного діяча пок. д-ра Евгена Олесницького. В Стрию працював Він найдовше, і тому не диво, що традиції його праці там не перевелися, а в улаштовуваній цього року виставці без сумніву відживе дух цего заслуженого Покійника.

Як колись перед літами були ми свідками великанської праці та невичерпаних джерел енергії стрийського громадянства при влаштуванні виставки, так і нині бачимо незрівнаний вияв ініціятиви, рухливости і мозольної праці стрийських діячів, що започаткували і проводять серед невимовно важких обставин цю виставу. Так і хочеться провести паралелю між тим — колись і між тим — тепер. Та за далеко це нас завелоб, якщо ми бажалиб входити в подробиці.

Від одної до другої виставки минуло багато-багато часу. Цеж проминула ціла історична доба, велика доба в житті нації. Перед літами, в часи першої стрийської виставки розгорталися перед нами широкі горизонти, та не такі, що змішалиб у собі всю широчінь і всю глибину того, що довелося нам пережити в часі між 1917 а 1919 рр. Тільки поневолений може зрозуміти і відчути весь чар визволення і всю насолоду крівавого навіть процесу визволювання. Ось цей процес стоїть як мур між тією давною, а теперішньою виставкою. Тоді ми інстинктовно рвалися, стихійно прямували вперед і вперед.

Нині ми свідомо і пляново рвемось теж вперед, але до точно означеної і з потреби духа нації виплиняючої мети. Ми хочемо стати на власні ноги. Хочемо стати на них так, щоб ніякі тучі ні хуртовини не захитали нами і не зіхнули нас зі занятих становищ. Цеголку до цеголки, камінчик до камінчика — поволи але пляново прокладаємо ми стежинки, стежки і цілі дороги, що вбігаються в одному великому шляху. Це шлях нації! Він тернистий, важкий, але світлий, бо ступаємо слідами дідів і прадідів, але тих, що на власних ногах стояли, і хоч ставили свої кроки серед перехрестних огнів, туч і громів, то йшли і пробивалися власними силами. Перебутий недавно гарт і крівавий хрест нашої нації дає нам тепер тим більше сил до такого ходу.

На кожній стежині кожної ділянки національного життя робимо час від часу перестанки і тоді кидаємо оком на підсумки нашої праці, на зображений і прокладений шлях. Воли потрібні і необхідні ці перестанки, бо в них зачерпуємо воздуха, відпочиваємо і заохочені успіхом зробленого, досягненого з тим більшим запалом йдемо вперед.

Стрийська вистава — це перестанок на прокладеній нами доріжці нашого господарського буття, це життєдайний відпочинок для відсвіження та скріплення сил через самий підсумок і підрахунок досі зробленого, досягненого. Обіймаючи зором те, що ми збудували і що пройшли, ми відкриємо легко і все занедбане на те, щоби його завтраж таки направити, доповнити, докінчити. Завтрішня вистава і свято дадуть нам картину нашої праці, наших дотеперішніх змагань на дуже важній, під нинішню пору, а в нинішніх обставинах чи не найважнішій ділянці самостійного, на власних силах опертого життя, бо на ділянці економічній. Ніхто не заперечить, що найважнішим попри політичний в житті народу економічний чинник, бож він підтримує національний організм, він його регулює. Економічне занедбання народу гірше ніж його фізична руїна.

Правда, в не дуже сприяючій обстановці нашого власного життя випадає ця вистава! Миж переживаємо нечувані наслідки катастрофи повені, що зруйнувала близько пів тисячки сіл. Та саме і з уваги на те ця вистава є тим яркішим показчиком нашої живучости, нашого життєвого нерву, нашої енергії та волі до власного економічного життя, життя свідомого своїх завдань, життя творчого, зорганізованого. На власні ноги твердо стати власними силами — це те, до чого етапом є стрийська вистава. Бажаємо її стати дійсним показчиком наших господарських успіхів і поважним двигуном великого процесу економічного визволення. Ми віримо, що ним вона стане і віримо також, що все українське громадянство зрозуміє її вагу так, як її зрозуміли самі ініціятори, та цілими рядами підтримає її своїми відвідинами.

Після виборів у Югославії.

(Від нашого кореспондента.)

Білгород, 18. вересня 1927.

Не зважаючи на те, що після виборів уже минуло більше тижня, загальна місцева політична ситуація лишається і на далі дуже неясною. Вибори, хоча і принесли деякі зміни, але не дали всеж сподіваної перемоги одиним (В. Вукічевічу), ні не принесли упадку другим (С. Радіч).

Загальне становище партій в цифрах зараз мається так: усіх радикалів — 112 (до виборів було — 141), демократів — 61 (раніш — 37), радичівців — 60 (раніш — 53). Як бачимо радикали взагалі втратили значну кількість мандатів (29), в той час як демократи зміцнили аж на цілих 24 мандати і числять тепер разом зі своїми спільниками мусулманами 79 послів.

При першім погляді на ці цифри здавалося би, що становище теперішнього уряду цілком певне, бо має він разом (радикали і демократична спілка) — 191 послів проти 124 інших, але в дійсності справа стоїть цілком інакше. В. Вукічевич, хоча й зумів провести значну скількість своїх прихильників, але всеж не зміг цілком знищити так званих пашічівців, котрих ні їхня кількість ні становище зараз ще остаточно не вияснені, але є можливість, що вони виявлять себе як опозиціонери уже у верифікаційнім відділі і тим завдадуть В. Вукічевичу значний удар, маючи на увазі ріжні зловживання при виборах.

Становище в демократичній партії лишилося й після виборів такимже неясним і непевним, як було і перед ними. Л. Давидович є надалі проти В. Вукічевича і веде свою акцію в напрямі створення демократичного бльоку з демократичної спілки, радичівців, самостійних демократів та інших дрібних партій чи груп, котрий мав би у парляменті більшість і повалив би В. Вукічевича. Між тим становище В. Марінковича є дуже неясне — він запевнює, що є за співпрацею з Вукічевичем і за утриманням теперішньої коаліції. При тім не виступає проти акції Давидовича і висловлюється за цілість демократичної партії.

Розуміючи непевність свого становища, В. Вукічевич уже заздалегідь заявив, що не є виключеною можливість нових виборів, коли він лишиться у новім парляменті без потрібної більшости та будім то має на це навіть згоду короля. А тим часом працює над притягненням до уряду словінських клерикалів на чолі з д-ром Корошцем на підставі відомого порозуміння на Бледі, щоб у цей спосіб більше забезпечити своє становище. Демократи з рядів В. Марінковича хоча і не висловлюються проти участи в уряді словінців, але вимагають для себе більше портфелів у звязку зі збільшенням своїх мандатів і зазначують, що радикали можуть увести в уряд міністрів словінців лише на рахунок своїх портфелів.

Все це заразом творить дуже неясну ситуацію, яка, очевидно, не може довго потрівати. В радикальнім клюбі пашічівці примушені будуть виявити своє обличчя, а В. Марінкович не зможе довго вагатись між Л. Давидовичем та своєю співпрацею з В. Вучікевичем. Бо коли Давидовичу не вдасться створити мідний демократичний бльок, він примушений буде, або вступити своє місце в партії (офіційно, чи фактично Марінковичу), або допровадити її до нового поділу.

Можливість створення нової міцної партії, в що вірили деякі політики перед виборами, в котру увійшлиб радикали прихильники Вукічевича, демократи з рядів Марінковича та д-р Корошець із своїми послами (21) і котраб на довший час взяла у свої руки державну керму, зараз має мало виглядів на своє здійснення. Між тим надія на створення такої партії, здається, і допомогла якраз тому, що стара скупштина була завчасу розвязано, а В. Вучікевич дістав мандат провести вибори до нової.

В. Анський

Лиха господарка.

З приводу катастрофи повені.

II.

В другій статті під написом „Лиха господарка" краківський орган знову вертає до тієї самої теми. Все лихо не лише в роботі спекулянтів, але **„в пасивности властей, в безчинности, просто відсутности уряду".**

Ліс треба дбайливо оберігати, а тимчасом замісць дбайливости від ряду літ його безсистемно, безпляново витереблюється. Польща, у своїх сучасних межах, під лісовим оглядом ділиться на три поперечні смуги: вузька гірська смуга на полудні, ширша смуга лісової височорівні в середині і простора низина на півночі. Тому, що ріки, обняті сучасними границями Польщі, виплиаваючи з гір, пливуть на північ або на полудне (Дністер зі своїми допливами), але північною стороною Карпат, а значіння лісів для регуляції відпливу вод є непомірно великої ваги, то найпростіша льогіка диктує переводити експльоатацію низинних лісів на півночі (коли того неминуче вимагає торговельний біланс, а за всяку ціну берегти вузьку смугу **карпатських і підкарпатських** лісів на полудні.

А тимчасом що діється. Ідучи з півночі в напрямі Карпат, на кожній навіть найменшій стації, де перед війною не було ніяких складів дерева, бачиться величезні гори вирубаного дерева, часто з молодого ліса. А серед завалів дерева вихаються спекулянти.

Ліси безупинно рубається, гірські збоча приймають вигляд пустинь, про залісування ніхто не думає. Козаки Підкарпаття в прискішеному темпі змінює свій вигляд. А роля лісів є величезна, спеціяльно важний є вплив лісів на **клімат.**

„Коли катастрофа повені раз і другий раз досягнула околиці Севвачи, французький уряд негайно заініціював акцію заліснування та інтензивної охорони лісів на всьому просторі, навіщеному катастрофою. А скільки міст, навіщуваних заверюхами або виставлених на занадто раптові переполохи температури розпочали акцію залісування околиці (перетінь лісів довкола Відня). І якіж з того науки для нас? Що з того, що економісти перестерігають перед якоюсь там грабунковою господаркою? Що з того, що відомо загально, що львина частина дерева йде до Німеччини, а Німеччина має 26 проц. лісів, а Польща 23 проц. лісів в усій поверхні держави. Німеччина має більше лісів, як Польща, але купує дерево в Польщі, своїх лісів не рубає, позаяк посилають до Німеччини молоді деревляки на целюльозу, мабуть тому, що в Німеччині залісюється зруби, а в Польщі ні."

Але коли вже конче треба рубати ліси і вивозити за границю, не так до Німеччини (на що жаліється краківський „Час"), як до Англії і Голяндії, то чи не краще вже рубати північні низинні ліси, як полудневі, гірські.

Коли в р. 1772 Австрія прийшла в посідання Галичини, негайно розпочала грабункову лісову господарку в Карпатах. Вивіз дерева з Галичини пущено на широку скалю. Але повені, які зараз потім навістили нашу країну, спонукали австрійську владу не лише припинити спустошення лісів, але й вступити на

шлях ступневої раціональної господарки в лісах та започаткувати одісля реґуляцію потоків. Не даром ∗уцули говорять, що по переказам аналогічна до теперішньої повінь навістила наше населення перед 130—140 літами.

Слідами Австрії з кінця XVIII. ст. пішла Польща на початку XX ст. В Карпатах і на Підкарпатті розпочато приспішену грабункову господарку лісів, а її наслідки: нечувана катастрофальна повінь, спустошення, знищення, руїна, голод і нужда.

Тому такі реторичні звороти, як пос. Т. Загаєвського в „Кур. Стан.“; що — мовляв — „шкода, що „Діло“ не виступило ще з ревеляцією, що повінь спричинили самі поляки, щоби знищити українське населення“— є щонайменше дивоглядні. Ясно, що спричинниками повені є ті, що несуть відповідальність за девастацію лісів і за припинення розпочатої за Австрії реґуляції рік. В першу чергу та відповідальність паде на польський уряд і підчинені йому чинники. І тому обовязком того уряду є не лише прийти з видатною допомогою жертвам повені, але й негайно поробити заходи та розпочати роботи в напрямі реґуляції рік і потоків, щоби на будуче охоронити наше Підкарпаття перед повторенням нової катастрофи.

Неприємна справа.

Афера загину ґен. Заґурського.

(Від нашого кореспондента.)

(Докінчення.)

Варшава, 18. вересня 1927.

Що счинився галас — нічого дивуватися. Ґен. Вол. Загурський — одна з чоловних постатей перед і проти-травневого табору, найметкіший — кажуть — найамбітніший зпоміж генералів того табору, один із військових лідерів польської правиці, активний, у критичних травневих днях її оборонець. Правда, генерала Загурського арештовано й 15 місяців притримано у слідчій вязниці під зоганими закидами суто кримінальної а не політичної натури (зловживання при замовленнях для військового летунства і т. п.), але судової розправи ще не було, подробиць слідства загал не знає, зате знає, що він був колись шефом польського летунства, що його фотографії масово друковано по всіх ілюстрованих польських часописах, як того, що „розславлює польське імя“ закордонним воздушним „рейдом“, та що — воював за Пілсудським. І так і глядить на фігуру Загурського та його відношення до табору, що нині при владі, крізь призму суто політичну. А що реакція у Польщі нині як і раньше істнує, і хоч торік зпрограла, то не скапітулювала, і наслідком того важко їй стати на становище редактора „Глосу Правди“, що „одного ґільтая меньше“ і махнути рукою на одного зі своїх ватажків. Істерично кричить, метушиться і атакує, та примушує пресу, яка найрадше легковажно промовчала би цю історію, до оборони й протиатак — таким самим істеричним криком.

Коли генерал іщез, мимохіть нагадалася історія з Долетом: зручна бравурна втеча. За гіпотезою утечі промовило (й нині ще промовляє) чимало льоґічних арґументів. Грозив же йому процес, який міг стати для нього моральною могилою, — величезною компромітацією його й близшого кола його прийтелів та — прийтельок (адже „Пшеґльонд Веч.“ в 16. ц. м. натякає виразно на „ускладнення еротичної натури“!...) Проти гіпотези втечі свідчить передусім — час: кожний дальший день, який минає без певної вістки про місце побуту втікача, зріпляє сумніви, чи справді він утік. Нема двох слів, що рідня Загурського й його близькі політичні приятелі не знають його місця побуту. Інакше не компромітували би себе розпучливими листами до президента републики (лист Ірени Загурської та виленського професора Маріяна Здзєховського), пішлиб радше на осмішування безрадности поліційних органів (як це робив Доде) а не велиб поважної кампанії в обороні буцім то загроженого життя й безпеки загинувшого, не далиб себе, врештою, задля забави матеріяльно різати болючими конфіскатами своїх часописів (сконфіскований і знищений кількадесятитисячний наклад одного недільного числа „Курера Варшавского“ в 82 сторінки — цеж не жарти!). Зброю противникам гіпотези втечі дала сама т. зв. санаційна преса, яка замісць і собі кликати владу до розшуків утікача, зразу прийняла насмішливо-легковажний тон. Дещо причинилась до загострення атак правиці й сама влада. Так нпр. „Роботнік“ зіставив кілька дат: 6. серпня щез Загурський, 12. появився комунікат з заповідю стежних листів, а щойно 20. серпня надруковано стежного листа у „Слідчій Газеті“ та ледви 1. вересня поміщено у тій газеті фотографію розшукуваного. І „Роботнік“ додає коментар у двох словах: „дивний поспіх!“...

Істнує отже й друга гіпотеза: порвання ґенерала кимось третім взагалі внеможливлення йому дати про себе знак життя. 14. ц.м. ця гіпотеза пішла сильно в гору в одночасною поразкою скрайніх песимістів, які звеірились, чи Загурський ще при живих. Отож прийшов лист від ґен. Загурського: кілька слів, переказ грошей для фонду вдів і сиріт, — з поштовою печаткою Вільного Міста Данціґа. „Ржечпосполіта“ виступила з обвинуваченням, що ґеп. Загурського тримають насильно на терені польських муніційних складів на острівці Вестерплятте. Дальше, заручила „словом чести“, що влада знає, де є Заґурський. Характерно, що пим разом і „Глос Правди“ і „Епока“, опрокидуючи тезу про Вестерплятте, заявили теж що слідство устійнило вже місце побуту Заґурського. На слідуючий таки день слідчий суддя майор Мазуркевіч катеґорично заперечив, наче би влада знала, де є Заґурський, і заповів репресії проти згаданих ґазет за сіяння брехні. Одночасно комендант Вестерплятте обурився на клевету „Ржечпосполітої“; інцидент з данціґською поліцією — це вже *pendant* до цієї історії. Ба, але ґрафольоґічна експертиза ствердила автентичність почерку ґен. Заґурського, — а одночасно ендецька „АВС“ скептично ставиться до вартости цього листа: він, мовляв, без дати й місця писання, хто зна, з яких часів він походить...

Тайна є далі тайною. Усмертила вже ґен. Заґурського фама, що знову воскресила *via* пляшка, виловлена з Балтику, чи *via* свідки, які бачили того ґенерала у Закопаному, в Парижі, Константинополі... Мій один знайомий твердить (має однакове право!), що Заґурський потайки полетів до Америки на „Колюмбії“ америк. жида Левіна, який по втраті Чемберлена даремне пошукував сміливого летуна!...

Як довго тайна залишиться ще тайною — ніхто цього не знає. „Ржечпосполіта“ кличе захриплим вже від виликування голосом „того леґендарного нині“ нового урядового комунікату. Буде виясняючий комунікат чи не буде це не відомо, та одно відомо напевне, що таке розколихання пристрастей, яке у звязку з аферою ґен. Заґурського запанувало серед ріжних польських кол, мовчанкою нінк не вспокоїться.

Неприємна справа.

І. Кедрин.

Катастрофа повені.

Дійсний винуватець катастрофи.

Внесення пос. Сергія Хруцького і тов. з Українського Клюбу в справі елементарної катастрофи повені на терені воєвідств: станиславівського, львівського, тернопільського і краківського.

Ноторично відомо, що в перших днях вересня п. р. елементарні повені спустошили цілу карпатську, підкарпатську і покутську частину Сх. Галичини, а також частину Зах. Галичини. Наслідки повені є катастрофальні. Розсатанілі води знищили майно більше як пів міліона населення, десятки людей стали жертвами катастрофи, тисячі штук живого інвентаря впали жертвою розшалілого елементу. Величезні простори управних піль, пасовиск і сіножатей засипала рінь і пісок, на довгі літа стали вони неужитком. Тисячі селянських загород разом з мешкальними і господарськими будинками, запасами збіжа і паші забрала вода. Дороги державні, краєві, повітові і громадські зі сотнями мостів знищено, так, що багато з навіщених повеню громад є відтятих від світа, — так, що важко доставити поживу. Голод і нужда шаліють вже сьогодні, а про насіння на засіви нема мови. Ізза довгостоячих вод людські помешкання, що збереглися, так пересичені вогкістю, що перед їх висушенням не можна говорити про користування ними. Невисушені помешкання можуть спричинити вибух та поширення епідемічних і звичайних хворіб. Не беручи на увагу наслідків, які можуть ще наступити, стверджуємо, що спричинені шкоди виносять сотні міліонів. Ця стихійна катастрофа вимагає якнайбільшої і найшвидшої допомоги. Стверджуємо факт, що місцеве населення просто з безприкладною жертвенністю поспішило на допомогу жертвам повені. Лише дотеперішня поміч уряду є просто смішна. Панове міністри і начальники поодиноких департаментів і воєвідств зі шумною реклямою зїзджають на місця, навіщені повінню, але звичайно з голими руками. Перша поміч уряду на прогодування пів міліона нещасливих виносила аж 200.000 зол., коли тимчасом лише одна особа, а саме греко-католицький митрополит о. Шептицький поспішив з допомогою 180.000 зол. Українське населення має враження, що уряд умисне проволікає з допомогою, вважаючи українське населення громадянами другої кляси, у відношенні до яких держава не має ніяких обовязків. Тимчасом політика польського уряду єдино несе вину за розміри отсеї елементарної катастрофи. Є фактом, що сам уряд допускає грабункову господарку в державних лісах і полонинах, витинаючи дерево і кущі, — так, що обдерті гори переміняються в мертві скали. Як твердить навіть польські фаховці, по десяти літах такої господарки Карпати переміняться в пустиню і безлюдну Дальматію. За прикладом держави так само поступають і приватні власники, для яких не істнує закон про залісювання витятого деревостану. Адміністраційні власти, покликані до нагляду, в злочинний спосіб толерують такий стан річей. В горах, в яких випливають ріки, збираються води, чи то підчас розтопів снігів, чи підчас зливних дощів, і спричинюють повені, не вдержувані нічим, бо ліси спустошено. Тому вилив рік став звичайним явищем.

Другою причиною елементарної катастрофи повеней є та обставина, що польський уряд на терені Сх. Галичини не лише не веде робіт над реґуляцією рік і потоків, але — навпаки — навіть не старається, щоби консервовано реґуляційні вклади, переведені ще за часів Австрії. Внаслідок того щорічно повторюються все більші виливи. Наслідком цього є й теперішня катастрофа, а можна сподіватися, що з тих самих причин і в слідуючих роках наступлять повені.

Також відомо всім, що польський уряд якби з розмислом доводив дорогову комунікацію до стану польських історичних доріг — так, що комунікація з року на рік є все важча, а сьогодні після повені взагалі нема ніякої комунікації. Санітарні відносини є просто насміхом над примітивними вимогами ґігієни.

З огляду на представлений стан справи є ясним, що безпосереднім виновником катастрофи є уряд і його політика у відношенні до краю й українського населення. Обвинувачуємо уряд як дійсного винуватця повені і домагаємося в імя найпримітивніших принципів людськости, щоби уряд не засуджував надалі пів міліона жертв повені на смерть з голоду і нужди та щоби поспішив з негайною допомогою. Розміри катастрофи вимагають, щоби сойм й уряд асиґнували на ту допомогу не менше, як сто міліонів зол. Згори остерігаємо, щоби не роблено заходів в напрямі зменшення розмірів катастрофи. Бо істнує така тенденція, тому, що урядові чинники лякаються, щоби відомости про дійсні розміри катастрофи не підірвали кредиту Польщі за границею. Не вільно для ратування польського скарбу засуджувати на нужду і смерть тисячі осіб покореного українського народу. Також остерігаємо, щоби не пробовано робити політики зі справи несення помочі нещасним жертвам стихійної катастрофи. Були вже випадки, що панове старости в ратунковій акції свідомо уникали самоврядних чинників, послугуючись виключно поліційними аґентами, які при тому вели політичну пропаґанду (Косівщина. Скалатщина). Що більше. Урядові чинники робили перепони українським громадянським установам в їх ратунковій акції.

З огляду на сказане вгорі, підписані вносять:

Високий Сойм зволить ухвалити:

І. Асиґнується квоту 100 міліонів золотих на допомогу жертвам повені та на забезпечення населення від можливости подібних катастроф;

ІІ. Сойм взиває Уряд, щоби центральні і місцеві урядові чинники не надавали політичного характеру ратунковій акції в користь жертв повені і в своїй діяльности співпрацювали зі самоврядними органами;

ІІІ. Взивається Уряд, щоби не робив перепон українським громадянським установам в їх ратунковій діяльности.

Варшава, 19. вересня 1927.

Внескодавці.

Наслідки повені в Калущині.

Нам пишуть з Калуша:

Наш повіт глибоко відчув наслідки катастрофи, якій подібної не затямили найстарші люди. Понад 50 сіл упало жертвою катастрофи. Населення потерпіло міліонові шкоди. До сотні домів пішло з водою, а скільки врожайної землі забрала повінь, досі ще не обчислено. Всі оселі над ріками: Лімницею, Чечвою, Сівкою, Луквою, Бережничкою і Болохівкою дуже потерпіли від виливів. Головно гірські і підгірські околиці засуджені на голодову смерть, якщо в час не прийде поміч. Бульба, головний артикул поживи, пропала. Уряд дав досі всього 5.000 зол.

Поміч потрібна негайна і закроєна на ширшу скалю.

Для доцільного переведення допомогової акції завязався Повітовий Комітет допомоги жертвам повені з о. Тисовським на чолі. Всякі датки приймає Повітовий Союз Кооператив в Калуші.

Радянська Україна

...ський театральний музей. — ...спективи цьогорічного оперно... сезону в Харкові, Київі та Одесі.

При Українській Академії Наук істнує ...ова установа Український Театраль... Музей. Недавно появилася невеличка ... заходами цього музею, в якій ... програма тієї установи. Ав... книжочки, що має і назву „Україн... Театральний Музей" є П. Рулін. З ... публікації довідуємося, що Україн... Театральний Музей має: восередку... в собі всі памятники і матеріяли, що ...ться до минувшини театру; збира... відповідно до життя та еволюції сучас... театру, матеріяли про здобутки кож... театрального біжучого сезону; удержу... перманентну виставку сучасного те... мистецтва. Крім того має Те... Музей ще інші завдання, а са... бути не тільки „сховищем театральних ...понатів", але й „дослідною лябораторі... для режисера, актора, мистця, компо... машиніста, електротехніка, реквіз... критика, історика і накінець для ...актора".

Український Театральний Музей започат... мистецьким обєднанням „Березіль" ... в 1923 р. Автори „Березіля" самі вза... за призбирування експонатів для му... Їм вдалося призбирати їх три тисячі. В 1926 р. „Березіль" передав Музей Ака... Наук. Тепер міститься він в одному з ... давної Печерської Лаври, а нині т. зв. лаврського заповідника. В Музею ...рять такі відділи: український народній ...атр — вертеп з відповідними паралелями ...сійського, польського та інших театрів; ...лігійний театр українського середньовіча; ...ова театральна культура на Україні (від початку XIX. в. до 1917 р.); україн... театр т. зв. вступної доби, від „На... Полтавки" до 1881 р. і український ... театр від 1881—1917 р.; театр в часі революції з такими відділами: укра... театри на Україні; українські театри ... межами України; театри національних ...ностей і гастрольори на Україні; те... освіта; театр у Галичині; еволю... театрального будинку та його деталі у ... розмірі.

Вся радянська преса живо тепер інтере... і багато місця присвячує наближа... новому театральному, зокремаж ... сезонові. Про цьогорічний тea... сезон і намічену програму укра... драматичних театрів недавно ми ... Тому тепер хочемо присвятити де... уваги найблищому оперному реперту... в трьох українських операх, тобто в Харкові, Київі та Одесі.

Про праці харківської опери в цьому се... дуже широко в літературному ... до „Вістей", що зветься „Культу... і побут" Юрій Ткаченко. З його статті ми ... відомости про репертуар хар... столичної опери. Тут треба звернути ... на деякі новини. Належать до них: ... змістом і формами опера Альбана Берга „Войцек", новонаписана опера укра... композитора Б. Яновського „Ви..." з революційним сюжетом (боротьба ... з білогвардійцями) і введена до репертуару опера Росіні „Вільгельм Тель". Крім того підуть „Фавст", „Мадам ...", „Аіда", „Винова Краля", „...", „Снігуронька", „Тарас Бульба", „... Ігор", „Різдвяна Ніч", „Евг. Онєгін", „Кармен", „Дон Кіхот", „Казки Гофмана", „...", „Сорочинський ярмарок", „Ле... озеро", „Корсар". До того треба до..., що і балетний репертуар мають збо... новими творами, а саме: „Червоним маком" Гліера, „Йосифом Прекрасним" і „В сонішному проміні" Василенка. При ... треба зазначити, що деякі старі опери ... підуть у зовсім новій постановці.

Що торкається виконавців харківської опери, тобто солістів, режисерів і дірігентів, ... тут є деякі новини. Головним режисером опера є Манзій, а крім нього ще такі режисери: Юнгвальд-Хилькевич, Шаповалів, ..., Лапицький, Юра Гнат, Касіян, Го.... Бачимо, що між режисерами ... визначні артисти і режисери драматич... театрів. Їх завданням доповнювати ... і драматичної гри артистів. Го... дірігентом є заслужений артист республіки Моргулян. Крім нього є дірі... харківської опери новозаанґажо... наш земляк Рудницький Антін, що ... музичні та дірігентські студії у ..., а далі Вайсенберг і Старовський. ... на першому місці стоїть ві...домий наш співак *Михайло Голинський*, заанґажований до харківської і одеської опери на осінний сезон, (в січні 1928 р. він буде співати в великій міській опері в Берліні), Мосін (тенор), Вікторов (тен.), Серода (тенор.), Литвиненко-Вольґемут (сопран), Воровець (сопр.) Розанова (сопр.) та інші першорядні сили. При тій нагоді варто підкреслити ще одну дуже цікаву обставину. Сезон починається 1. жовтня, отже далеко ще до нього, а дирекція опери вже оголосила заздалегідь продаж абонаментів. З харківської преси довідуємося, *що зараже першого дня по оголошенні прийшло до дирекції три тисячі замовлень на абонаменти до оперових вистав*. Свідчить це про величезне зацікавлення українською оперою та рівночасно доказує, що театральної публіки, зокремаж любителів музики і співу там значно більше чим у нас.

Репертуар київської опери дечим ріжниться від репертуару харківської. Тут слід підкреслити передовсім те, що „Тараса Бульбу" і „Різдвяну ніч" *буде* виконувати в постановці та режисурі київська опера. І щойно потім підуть ті опери в такій самій, тобто підготованій Київом постановці у Харкові. Між дірігентами київської опери є знаний музичним українським колам Вериківський. В репертуарі бачимо такі опери як: „Орлиний бунт", „Ієвря", „Ніч під Різдво", „Орфей у пеклі", „Севільський цирулик", „Тоска", „Ріголето", „Чіо-Чіо-Сан", отже такі, що не йдуть у Харкові. Крім того підуть у Київі ще деякі з тих, що в Харкові і балетні постановки: „Червоний мак", „Лебедине озеро" і „Дон-Кіхот".

В Одесі крім деяких з тих опер, що йдуть у Київі та Харкові підуть ще такі як: „Енеіда", „Майська ніч", „Вертер", „Отелльо", „Тоска", „Садко", „Трільбі" та „Самсон і Даліла". В Одесі помітне велике заінтересування наближаючимся сезоном. Буде там виступати також наш відомий тенор Михайло *Голинський*. Абонаментна кампанія розпочалася в Одесі як і в Київі вже тепер і є доказом дуже сильного заінтересування українською оперою серед усіх шарів населення і серед усіх його професій. Не зашкодить на тому місці пригадати, що минулого року так в Одесі як і в Київі був помітний спершу навіть бойкот української опери російською публикою. Впадало це вічі особливо в Одесі. Цього року, як видно з розпродажі абонаментів, справа представляється зовсім інакше. Словом українська опера має якнайкращі перспективи розвитку.

Виборчі вислідн.

ПЕРЕМИСЬКИЙ ПОВІТ.

Заходом Пов. Нар. Комітету УНДО в Перемишлі переведено в цілому повіті велику передвиборчу підготовчу акцію до нових виборів самоуправних установ. В самому Перемишлі відбулися в тій справі численні засідання повітового Комітету УНДО, велика довірочна нарада представників усіх сіл повіту і одно протестуюче віче проти підготовлюваних польськими законодатними установами законопроектів про громадське самоврядування. Цілу підготовчу, а потім виборчу акцію переводив повітовий виборчий комітет.

В усіх селах повіту відбулися теж передвиборчі довірочні наради, на котрих повибирано виборчі комітети, що були в контакті з Народньою Канцелярією у Перемишлі. Виборчу кампанію в цілому перемиському повіті вела Народня Канцелярія УНДО, в якій був і є постійний урядовець. При цьому належить замітити, що всі члени Пов. Виборчого Комітету брали активну участь у виборчій акції повіту, а правними порадами служили д-р Т. Кормош та д-р В. Загайкевич. — Народня Канцелярія була переповнена цілими днями людьми не лише зі сіл перемиського повіта, але і інших. Праця Народньої Канцелярії за час від квітня до вересня: Прийшла вона 847 сторін, тобто по 8 денно. В ній написано 50 рекламацій, внесено 2 зажалення до староства в справі протестів і зложено 11 протестів. Крім того уділено 50 порад в справі протестів, виконано 13 інтервенцій в старостві в справі протестів, виготовлено два донесення до прокураторії і приготовано 7000 виборчих карточок.

ВИБОРИ ВИПАЛИ:

с. Барич: 2. VII. ц. р. на 16 радних — всі українці. Рада свідома національно. Наслідком особистих амбіцій внесено протест.

с. Боевно: 25. VI. ц. р. на 16 радних — всі українці. Рада свідома національно. Вибори до зверхности громадської 9. VIII. ц. р. Начальник громади — українець.

с. Болестрашичі: 19. VI. ц. р. на 32 радних — 24 українців, 8 поляків і 1 віриліст. Одна третина населення поляків і при виборах хотіли іти на компроміс, але село свідоме національно і гарно зорганізоване — компромісу не прийшло. Поляки внесли протест.

с. Боратичі: 28. VI. ц. р. на 16 радних — 12 свідомих українців і 4 поляків. Село досить незорганізоване, хруні внесли протест.

с. Борщевичі: 24. VI. ц. р. на 16 радних — всі українці. Село досить свідоме і рада вибрана свідома — національно але знайшлось кілька хрунів, що разом з поляками внесли протест.

с. Библо: 5. VII. ц. р. на 24 радних — 22 українців і 2 поляків. Село досить свідоме, але не зорганізоване. Раду вибрано досить можливу під національним оглядом, але не сподобалась вона декільком громадянам і вони внесли протест.

с. Бакія: 14. VI. ц. р. на 24 радних — 22 українців і 2 старорусинів. Село підчас війни цілком знищене, але вже взялось до праці — відновило читальню „Просвіти" і Т-во „Сокіл". Рада національно свідома. Не подобалась вона старорусинам, що внесли протест. Однак воєвідство протест відкинуло так, що на днях відбудуться вибори до зверхности громадської.

с. Бушковичі: 6. VI. на 16 радних — всі українці. Село гарне, свідоме національно і зорганізоване. Вибори до зверхности громадської відбулися 5. VIII. ц. р. тому, що хрунім не подобалась свідома рада, внесли протест, але воєвідство його відкинуло і начальником громади вибрано свідомого українця.

с. Бушковички: 16. VI. ц. р. на 16 радних — всі українці. Вибори до зверхности громадської — 25. VI. ц. р. Начальником громади вибрано свідомого націоналіста. На загал село свідоме і гарно зорганізоване під національним та освітнім оглядом.

с. Валява: 18. VI. ц. р. на 24-ох радних — всі українці. Вибори до зверхности громадської — 26. VI. ц. р. Начальником громади вибрано свідомого українця, котрий не подобався старому війтові Андрієві Зиньові, що вніс протест проти вибору зверхности громадської.

с. Вовче: 3-го і 4-го VII. ц. р. На 24-ох радних — 17 українців і 7 поляків. Село біля міста, гарно зорганізоване на полі національнім і культурнім. Поляки становлять одну третю населення. При виборах до ради громадської старалися шкодити українцям, відтак хотіли йти на підступний компроміс, одначе українці дали собі раду та пішли зорганізовано до урни виборчої. Поляки внесли протест.

с. Вільшани: 21. V. ц. р. на 16 радних всі українці. Начальником громади вибрано свідомого націоналіста. Село не велике і бідне, проте досить свідоме і зорганізоване. При виборах до ради громадської старалися деякі люди шкодити, одначе були їх зусилля безуспішні і вибрано свідомо національну раду.

с. Вишатичі: 16. VII. ц. р. на 32 радних 10 українців і 22 поляків. Село дальше від міста, поляків 50 проц. Українці незорганізовані і вічно ведуть між собою свари. Під оглядом освітньо-національним — байдужі, через що програли вибори, а схаменувшись, внесли протест.

с. Гнатковичі: 28. VI. ц. р. на 16 радних 14 українців і 2-ох поляків. Рада свідомо-національна. Село під взглядом національним — гарно зорганізоване і свідоме. При виборах до ради громадської кольоністи на спілку з хрунями старалися кирпити, але безуспішно. Побиті внесли протест.

Вибори з IV кола в Яворові.

Дня 18. ц. м. відбулися в Яворові вибори до міської ради з IV. кола. Вислід виборів такий: на безкомпромісову українську лісту впало 1043 голосів; на зєдинену польсько-жидівську лісту впало 1006 голосів. На лісту роб. лівиці впало 212 голосів, з того 80 українських і 132 жидівських так, що українська національна ліста зискала на роб. лівиці 52 жид. голоси. Побіда була вже по нашій стороні, але нових 147 жидів і поляків кинуло ще свої почеркані польсько-жидівські голоси. При обчисленні вийшла поразка української лісти з тим, що на польсько-жидівській лісті провалювався ще жидівський ставленник д-р Гандель, а на його місце мав вийти ставленик української і роб. лівиці п. Бриттан Дмитро з Курівки. Отже навіть після поразки мало бути трьох жидів, чотирьох поляків і пятьох українців. Та тут вхопилися обєднані поляки з жидами такої штучки: не маючи змоги уневажнити голосів на п. Бриттана (а хотіли це зробити) вони (*risum teneatis, amici!*) уневажнили голоси, що впали на ставленика їхньої власної лісти п. Грабовського Михайла, мотивуючи, що є двох Грабовських і не знати, котрий з них має бути вибраний. Таким чином заліз у раді таки д-р Гандель. Після нашої поразки маємо в магістраті те, що мали би по компромісі (в нас компромісу не було, бо українського населення в нас 75 проц., 20 проц. жидівського і 5 проц. польського) з IV. кола, т. є. ми поляки і жиди маємо по чотирьох радних. З українців вибрані рад-

чими: Паар Володимир, Бриттан Дмитро з Курівки, Викович Іван і Самборак, рівчик. Все таки морально виходимо побідно, з гартом і з наукою, бо лишній раз переконуємося, що всі жиди йдуть з правила з поляками. Це собі попамятаємо і з цего певно поробимо відповідні висновки. Ми остерігали жидів богато разів (у „Ділі" двома наворотами!) і наші остороги нічого не помогли. Жиди забрали нам наші місця в міській раді, бо нам належалося 24 радних, а будемо мати тільки 16. Хоч жиди в вічі впевняли про абстиненцію, всі пішли з поляками одним фронтом проти нас.

Проти переведеного голосування і взагалі виборів вносимо умотивований протест. Бо треба знати, що півтори тисячі українських виборців позбавлено права участи у виборах. Маємо враження, що протест буде уваглядненийˮ. **Міщани.**

Відгуки дня.

На „Хліборобську Виставу"!

По вулицях скрізь тільки й чути:
— Їдете до Стрия?
— Їду. А ви?
— Також.
— А чим?
— ...Ну... здається потягом.
— Звичайним?
— Ні. Поспішним за повною доплатою. А ви?

Запитаний напинається, робить артистичну павзу і врешті помало й ефектовно:
— Автом!
— Фордом певно? — пробує ослабити враження другий.
— Ні! Фордзоном!!

Другому, хоч і завидно, не дає по собі цього пізнати.
— Я міг би також автом, але не хочу. Минулого року їздив до Станиславова з „Новим Часом" і кілька разів мусіли нас підпихувати волами.
— Але пропаганда на цім не стратила!?...
— Навпаки: зискала!... В одній довгій селі, заки ми переповзли через нього, то вже навіть анальфабети вспіли за той час навчитися письма і самі відчитували заклики, поклики і оклики, що виднілися на авті. Тільки з їжою була біда.
— А шож то ви професор університету, щоб тільки їсти та їсти...

По вулицях скрізь тільки й чути про Стрий.

Іде туди ціла наша сметанка, молоко і сироватка, вибираються хлібороби і віршороби, редактори і актори, радники і урядники, посесори і професори.

Не без того, щоб не вибрались до Стрия і наші сусіди. Вони матимуть там рівночасно і свою виставу, яку зорганізував комітет, підписаний і русинами з твердим знаком: священиками, дідичами та іншими прихильниками „Товариства Господарського Всходней Малопольски".

„По случаю — пишеться у відозві комітету — Воєвідської Рільничої Виставы влинаємо Вас селяне... уложити Ваші оказы"...

Що „по случаю" — то правда, але що до оказів, то ні. Деж на селі, між селянами, знайти такі оказы, як серед комітету!?...

„Не забули ми — підбирається далі відозва — і о Вашій забаві, бо буде там і музика і кінотеатр і інші розривки"...

Не знати, що це за „інші розривки", але кажуть, що львівські злодії виїзжають тамтуди гремінально, то будуть і розривки і виривки.

Нас ні ця відозва, ні „оказы", ні розривки не обходять і не тичаться. Ми собі „своїм путем", на свою виставу. Хто чим може: Одни поспішним з повною доплатою, другий Фордзоном, а третій, десятий і н звичайним потягом з 66 процентами опусту.

Галактіон Чіпка.

Останні вісти.

ПРЕСОВИЙ ДЕКРЕТ ОБОВЯЗУЄ.

Варшава, 23. вересня 1927.

През. ради міністрів Пілсудський, вислав до марш. сойму Ратая письмо у справі відкинення соймом пресових декретів. У письмі тому повідомляє, що ухвала сойму про відкинення прес. декретів не має конституційної основи. Не ухвалено тої постанови згідно з 44. уст. конституції, бо той припис не дає соймові право відкидати розпорядки президента держави зі силою закона в упрощеній формі шляхом звичайної соймової ухвали. Сойм може відкинути розпорядок, який має силу закону лише новим законодатним актом із задержанням постанов 35. уст. конституції. Президент міністрів зазначує, що відкинення закону на основі ухвали недопустиме ще й з цієї причини, що на основі обовязуючих правних приписів соймові ухвали не можуть бути оголошувані в Д. З. П. Р. В такому фактичному стані названі декрети не втратили обовязуючої сили.

ЛЕТУНСЬКА КАТАСТРОФА.

Згинув нім. амбасадор.

Берлін, 23. вересня 1927.

На летунському шляху Ляйпціґ-Мінхен упав літак біля Гайнріхсруге. Літак зовсім розторощений, згинуло 4 пасажирів, між ними і німецький амбасадор Злуч. Держав Мальцан, якому товаришив керовник комунікації нім. летунської Ганзи фон Арнім. Нім. преса пригадує, що амб. Мальцан був головним ініціятором рапальського пакту і належав до найвизначніших нім. сучасних дипльоматів.

СПРАВА СКАСУВАННЯ НАГЛИХ СУДІВ.

Варшава, 23. вересня 1927.

В звязи з вісткою Аг. Всх. про скасування наглих судів у Галичині, мін-ство справедливости повідомляє, що ця вістка не відповідає правді. Мін-ство пояснює, що на терені львівської і краківської апеляції функціонували і далі функціонують наглі суди лише в деяких судових округах сх. части того краю, а в зах. части наглих судів не було і нема.

НОВИЙ ПАРЛЯМЕНТАРНИЙ КЛЮБ.

Варшава, 23. вересня 1927.

Посли Чучмай, Козицький, Братунь, Маківка і сен. Пастернак повідомили маршалка Ратая, що з днем 9. вересня утворили соймовий клюб „Українського Селянсько-Робітничого Соц. Обєднання.

КУРІЄРИ ПОСОЛЬСТВА СРСР. ПЕРЕД ПОЛЬСЬКИМ СУДОМ

Варшава, 23. вересня 1927.

Справа вмішання у вбивство Трайконича курерів більшовицького посольства у Варшаві Гусєва і Шлефера має бути порішена в найбл. днях. Дуже правдоподібне, що оба курери будуть поставлені в стан обвинувачення і потягнені до відповідальности перед польським судом. Посольство СРСР. не противиться цьому. Оба курери, після переслухання у слід. судді, виїхали з Варшави.

ЗАМКНЕННЯ РАДИ ЛІГИ НАЦІЙ.

Женева, 23. вересня 1927.

Рада Ліґи Націй буде замкнена у вівторок. У неділю радитиме ще Ліґа в справі розоброєння. Штреземан виголосить реферат на тему безпеки і розоброєння.

Біржа.

Гроші.

Долляр 8·9[illegible]—8·92, канадійський доляр 8·89—8·90, **чеська корона 0·26·50—0·26·75, австрійський шілінґ 1·26—1·26·50, рум. лея 0·05·50—0·05·75, французький франк** 0·34·50—0·35, швайцарський франк 1·71·50—1·72, англійський фунт 43·40—43·75, німецька марка 2.12·20, данціґський ґульден 1·72·75, червінець 30·30—31·00.

Збіжжя.

Пшениця двірська 47·25—48·25, пшениця селянська 45·25—46·25, жито 37·00—38·00, ячмінь броварний 39·00—41·00, ячмінь на мливо 36·50—37·50, ячмінь пастевний 34·00—35·25, овес 28·50—29·50, кукуруза румунська 31·50—32·25, горох пів Вікторія 70—80 польовий горох 40—47, бобик 34·50—36·50, сіно прасоване 7·50—8·50, солома прасована 4·25—4·75, спеція 35·50—36·50, льон 60—63, ріпак озимий 60·50—62·50, ґрисік кукурудзяний 52·00—53·00, мука кукурудзяна 34·75—35·75, отруби житні 20·50—21·00, крупи гречані 76·00—78·00, пшоно 69·50—71·50, крупи ячмінні 55·75—57·75, конюшина червона 330—360, мак синій 115—135, мак сивий 90—110.

НОВИНКИ.

— **Цінне надбання.** Успенська церква у Львові, що завдяки заходам теперішнього її пароха о. Дамяна Лопатинського збагатилась в останнім році чудовими вітражами П. Холодного, придбала цими днями одну нову художню оригінальну ікону роботи п-ни Марії Дольницької. Є це ікона Матери Божої виконана емалією, дуже своєрідною методою в розжаренім огні, що забезпечує образ від пожежі. П-на Дольницька що живе постійно у Відні, після кількалітніх студій на чужині у фахових мистецьких академіях, специялізується в цій новій формі мистецтва. Зачуваємо, що кілька багатших наших громадян, захоплені небаченими досі зразками своєрідної праці придбало і собі кілька емаль молодої талановитої артистки підчас її побуту у Львові.

— **Львівська хроніка.** Нафтовий посередник із Дрогобича Генрик Крафт застрілився в готелі „Австрія" по причині фінансових невдач. У листі пояснив, що останніми 157 долярами хотів заглушити совість на нічній забаві. Осиротив жінку та двоє дітей. — Нічних гостей, що випорожнили касу „Рільничого синдикату" найшли на другий день; головний „діяч" Мозес Левітес, з трома псевдонімами: Ґрунер, Белер і Капалич не встиг ще розтратити свого заробітку і сидів на „валах" із своєю любкою, що купила собі півчеревики а йому раглян. Другий його спільник Йойне Ґабель, теж найдений, теж професійний вломник. — Три професійні злодійки з Вендзіна, всі молоді дами: Міхальська, Брожек і Кемпа відвідали Львів після Мисловиц і Катовиць з метою оглянути тутешні крамниці і вивезти із них дискретно та безплатно ріжні предмети на спомин. Але вони робили це так незручно, що дістали по 10 і 5 міс. вязниці. — 39-літній львівський добродій Абель Ґляссер є чимсь посереднім між „ґанделесом" і торговцем сукном. Торгуючи всяким добром рішив поторгувати і любовю. Служницю, в якій сперша закохався, обернув у предмет доходу, приневолюючи її витоптувати вечерами тротуари. Дівчина попала в руки поліції та оповіла свою траґедію безвольної істоти. Ґляссер відповідатиме за торгівлю живим товаром.

— **Через море.** У Газі найшли на пляжі пляшку, в якій був клаптик паперу з підписами Нанжесера та Колі, що в останній мент перед смертю прощались із світом. — Пароплав „Кіль", що приїхав до Нюфундляндії привіз останки літака „Олд Ґльорі"; про долю летунів невідомо нічого. — Ґрупа нюйорських капіталістів підготовляє пляни щоденної комунікації через Атлянтійський океан при помочі 80 пароплавів. Обчисляють, що пасажири цих „експресів" будуть уже на 4-ий день після виїзду з Ню-Йорку в Льондоні.

— **Виставка екслібрісів.** Португальськ. уряд орґанізує від 4-го до 10-го жовтня в Лізабоні міжнародню виставку екслібрісів. Чи всі знають у нас що таке „екслібріс"? Це художньо виконана прикраса, яку наклеюють у середині книжки ті, що мають свою бібліотеку. Надпис „з книжок" має свою давню традицію; кожна прилюдна та більша приватна книгозбірня у культурних країнах пишалась оригінальним зразком „екслібрісу". Поволі і в нас пробуджується зрозуміння ролі цих мистецьких прикрас книжки, що зміцнюють любов до неї і подекуди причиняються до того, що інтеліґентні люди почувають необхідність мати свою бібліотеку. Наші малярі Ковжун, Лісовський і О. Кульчицька зробили останніми роками цілу низку гарних „екслібрісів" для приватних бібліотек. Гарно було би, якби хтось у нас хотів заняться висилкою найкращих зразків „екслібрісів" на міжнародню виставку до Лізабони.

— **Ріжні рекорди.** Ню-Йорк починає будову найдовшого висячого моста в світі, що йтиме від Форт Лі в Ню-Джерзі до вашинґтонського парку в Ню Йорку. Він коштуватиме 75 міл. дол., а його вежі будуть на 600 стіп. — Рекорд у прибраних псевдонімах здобув 26-літній парискький вломник Кодіє арештований цими днями. Французька поліція не мала від довгих літ до діла з таким зручним злодієм. Кодіє сам признався, що вжив дотепер 320 чужих прізвищ записуючись як гість у ріжних готелях. Ограблюючи когось він користувався документами своєї жертви. Кодіє відчиняв по мистецьки всі замки спеціяльним металевим знарядом. Крім цього мав він завсіди електричну лямпку, якою світив в очі сплячим; коли особа прокидалась, він чемно виправдувався, що попав не в свою кімнату. Кодіє ограбив людей за останній рік на пів міл. фр.; мав власне авто і жив як князь. Попав у руки поліції випадково, задержаний на вулиці з автом; не мав при собі карти дозволу на їзду. — Австр. часопис „Найґкайте Вельтблят" святкував ювилей 60-ліття праці одного із своїх співробітників. — Книжка Ліндберґа під заголовком не дуже скромним „Ми" („Дух Сен-Люї і Я"), що появилась на книгарськім ринку продана на протязі кількох днів в 200.000 примірників.

— **Літературний куток.** Помер у Москві актор А. І. Южин, один із останніх рос. артистів старшого покоління, відомий як драматурґ під дійсним прізвищем Сумбатов. Князь Сумбатов ур. 1857 р. у Тулі став драматурґом раніше ніж актором. Перша його пєса „Ґромоотвод" написана ще 1887 р. Друга „Листья шелестять" починає низку пєс, що цілими десятьліттями держались у репертуарі російських театрів. Сумбатов вступив до Московського Малого Театру 1882 р. і там грав як Южин 45 літ до самої смерти. Його ролі: Гамлет, Макбет, Яго, Річард III., Чацький („Горе от ума"), головні ролі із пєс Островського, разом яких 300 креацій. Неменше оживлена його діяльність як драматурґа. Після мельодраматичних, ефектовних пєс „Цепи", „Соколи і ворони" прийшли драми з глибшими сюжетами „Старий закал", „Джентельмен", „Закат", „Ирининская община", історична пєса з грузинського життя „Измена". Остання його пєса готова, залишена в рукописі „Рафаель" не бачила ще сцени.

— **Димісія кардинала.** Франц. кардинал Л. Бійо хоче зріктись своєї почесної пурпури і вмерти як звичайний чернець. Ця постанова викликала живу дискусію в франц. пресі, тому, що від 100 літ не було такого випадку. Кажуть, що це має бути демонстрація проти політики Ватикану за його гостре становище (анатему) супроти роялістичного денника „Ля кціон Франсез".

— **Смерть детектива.** Цими днями помер у Льондоні голова відділу тайної поліції Мек Карті, один із найвизначніших англ. детективів. Він здобув собі імя у ділянці кримінальної психольоґії та графольоґії на протязі 36-літньої своєї діяльности. Йому вдалось чимало разів попасти на слід злочинця при помочі клаптиків одіжі, паперу або відтисків ноги, на що ніхто з детективів не звернув ніякої уваги. Одночасно Мек Карті мав вигляд зовсім добросердого оперетковогo актора і піддав неодному визначному письменникові ідею до його творів.

— **Чудо.** З Неаполя повідомляють, що в тамошнім костелі „у присутности представників місцевої влади трапилось чудо із св. Ґеннаро з якого почали литись краплі крови". Цю подію подали прилюдно до відома вистрілами з гармат, гудками всіх пароходів і гомоном дзвонів. Св. Ґеннаро є патроном міста; він був епископом з Беневент і йому відрубали голову за цісаря Діоклеціяна. Його голову та дві пляшинки з кровю переховують до цього часу в каплиці. Тричі в рік і при виїмкових нещастях наближують пляшину з кровю до голови і тоді кров має оживлятись.

— **Світова всячина.** В Атенах прихильники Панґальоса розвели сильну пропаґанду проти уряду; сподіються перевороту. — Англ. уряд не годиться на ніякі концесії в Суецькім каналі в користь Єгипту. — Бувш. наслідник румунського престолу домагається від суду перевірки заповіту свого батька, заявляючи, що адміністрація королівського майна була повна зловживань. — Ізадора Дункан матиме в Парижі свій памятник. — Національна підписка Італії для будови нових літаків призначена на 140 апаратів, що складуть 12 ескадриль. — У поїзді між Брюссель і Брюґе у дипльоматичних курієрів перського посла вкрадено дипльоматичні валізи з грішми та документами. — У Швайцарії в горах великі сніги; у деяких місцевостях температура 7 ст. нище 0. — Берлінови грозить на зиму студінь наслідком погрози страйку 80.000 копальняних робітників у центрі Німеччини.

— Ми завважили вже, що є великий попит на кальоші і снігівці. Тому дуже радимо заосмотритися як найшвидше в ці артикули. Всілякого рода кальоші і снігівці марки „Пепеге" і Треторн вже є на складі у всіх склепах Дель-ка.

Тріюмф української пісні.

Виступ Українського Народнього Хору в Німеччині.

Берлін, 8. вересня 1927.

Після ріжних переходів, після великих моральних успіхів (зате слабше матеріяльно) на німецькій провінції ми добилися нарешті до столиці Німеччини — Берліна. По дорозі ми придбали собі 15 пар шкіряних червоних чобіт для хлопців, а дівчата повишивали собі чудово сорочки та пороблили оксамитні фартушки, які наш здібний художник у Дрезні розмалював (прикрасив ясним ріжнокольоровим склом і золотим порошком по лику). Тепер наші хористки виглядають, як лильки, а хлопці як орли! Зате покинув нас наш диригент п. Євсевський, що виїхав до жінки (від 25. червня). Артистичним провідником хору і його дириґентом є тепер п. Михайло Горох.

Від 1. вересня п. р. концертуємо в Берліні. Виступаємо що-дня у варієте „Вінтер-Гартен-у", першорядному в німецькій столиці, на естраді котрого були гістьми найвидатніші сили всіх майже держав світу. Маємо силу ентузіястичних рецензій, які їх приносять мало не щодня найповажніші органи преси. Наші приятелі з Берліна запевняють нас, що перед нами відкрита дорога не тільки по всій Німеччині, але й до інших західних держав.

Щодо репертуару, то ми його значно поширили й поглибили. Співаємо старших і молодших композиторів, придніпрянців і галичан, щоб дати чужинцям змогу пізнати красу нашої народньої пісні зі всіх просторів Української Землі. Вибираємо такі пісні, що мусять робити враження на всіх слухачів, без уваги на їх національність, освіту, розуміння чи нерозуміння музики і т. п. До кожної програми концерту долучений зміст співаних пісень, що дає публиці змогу як слід орієнтуватися і пізнавати всю красу, все мистецтво української пісні.

При кінці зазначу, що новий дириґент пробував випускати хор на естраду без дириґента, але це не пішло і не вдасться нашому хорові. Бо спів у такому разі буде тільки строго ритмічний, але всі нюанси пропадають і таким чином у хорі нема головного чинника, що захоплює публику, особливо в наших народніх піснях.

О.

Зі спорту.

Гасмонеа — Україна 3 : 1 (3 : 0)

Хиба не та сама дружина грала з Гасмонеєю, що в неділю з А. З. С. Десь пропало з грища Сокола-Батька втік цей запал, завзяття, що гостив у неділю на Цитаделі між грачами України. Не було майже ніякої ріжниці між поодинокими грачами, бо всі грали однаково: слабо. Висліди напевно був би далеко гірший, коли Гасмонеа була виступила в повному складі (на всіх одинацять тільки шістьох було з першої дружини). Була отже нагода вийти з почесним вислідом, але, на жаль, наша дружина не вміла скористати з неї. Вислід для України всеж таки не найгірший, та це вже заслуга цеї комбінованої Гасмонеї, яка грала також доволі слабо. В дружині нашій найліпшим був воротар Труш, який був без закиду. В першій половині можливий був ще Вороняк, одначе в другій він впав на силах. Обидва помічники слабі. В нападі найслабший Сем. „кікгу" часто та зраджує майже повну відсутність техніки. Два найліпші грачі, Кобзяр і Терлецький, блідії, без питомої їм обом верви, часом просто живлової. Також Ґрещук і Біда в нападі гірші, як звичайно. Найслабше списалася залога, особливо ліва, в особі Дахнівського, який має на сумлінню особисто як не всі, то напевно два goal-i. Маю враження, що цей грач, колись чи не найліпший на грищу, є дещо перемучений останніми частими змаганнями, які йому вже не під силу. Слід би дати йому якийсь час відпочати, а на його місце, поставити Ґрещука, який, як ми мали нагоду в другій половині гри побачити, на цьому місці був зовсім добрий. На крило Дахнівський не надається, бо добре не бачить. Гра була в ряди-годи вирівнана, одначе частіше під перевагою Гасмонеї, особливо що-до техніки та доцільности гри. Суддював дуже поправно поруч. Шиба. Здається нам, що слабу гру України слід приписати поденервуванню грачів, які з таким сильним противником, як Гасмонеа, майже ніколи не стрічалися. Маємо надію, що наші молоді грачі освояться, хочби шляхом невдач (бо кожна наука коштує) впедовзі зі сильнішими противниками, до чого не буде жалувати їм нагоди управа футболевої секції України.

„Україна" — „Поґонь I Б."

Ці інтересні змагання відбудуться в неділю 25. ц. м. в год. 3·30 на грищу Погоні. Буде це твердий оріх для нашої дружини, бо „Погонь I Б" складається зі самих старших, технічно вишколених грачів, які дуже часто беруть участь у мистецьких змаганнях I. Погоні, а побіди „Погоні I. Б" над А.З.С. і 6.П.Л. у відношенні 2 : 0 і 3 : 0 говорять самі за себе. Низькі ціни вступу — 50 сот. і 1 зол. повинні стягнути всіх симпатиків української дружини, бо присутність нашого громадянства додасть духа грачам, що будуть грати на чужому грищі.

Український Студентський Спортовий Клюб

уладжує в неділю дня 2. жовтня на площі Сокола-Батька в год. 11. міжклюбовий біг навпростець 3 км. для змагунів, та біг напростець 1,5 км. для змагунок. Зголошення складати можна до 31. IX. 1927 в канцелярії „Студентської Громади" при вул. Супінського ч. 21. Старт без огляду на погоду. УССК. признає побідникам цінні нагороди. Крім того Тов. „Студент. Гром." признала нагороди для перших із виділу фільософ., Т-во „Основа" признало нагороду для перших із техніки, а „Медична Гром." для перших із меликів; для змагунок признані є нагороди визначними жіночими Товариствами.

Нові книжки і видання.

КАЛЕНДАРІ:

Ювилейний Календар Товариства „Просвіта" на 1928 р. Ювилейне видання з нагоди 60-ліття „Просвіти" і 50-ліття календаря. Львів 1927. 48 сторінок календарної частини + 302 сторінки ювилейного альманаху + 48 сторінок вноисів. Календар богато ілюстрований. Формат великої вісімки.

Історичний Календар-альманах Червоної Калини на 1928 рік. Львів—Київ 1927. Сторін 168. Формат великої вісімки. Календар гарно ілюстрований.

Відозви й комунікати.

ГОСПОДАРСЬКА АНКЕТА.

„Сільський Господар" видав анкетний листок, щоби при його допомозі прослідити економічний стан нашого сільського господарства. Зібрані й опрацьовані дані будуть мати велике значіння не тільки в розумінні чисто сільсько-господарськім, але вони дадуть нам також погляд на культурний, просвітний і соціяльний стан нашого села.

Висліди праці згаданої анкети дадуть богато цікавих і корисних дат і для нашої кооперації, на котрих можна буде опертися при дальшій розбудові кооперативного життя.

Беручи це під увагу, Ревізійний Союз Українських Кооператив перебрав від „Сільського Господаря" згадану анкету і піднявся тої тяжкої праці зібрати дані і їх відповідно опрацювати.

Наша кооперація обслуговує селянські маси і майже виключно на них опирається. Щоби дійти до цілі, яку поставила собі кооперація, мусимо докладно прослідити умовини, серед яких вона находиться, пізнати ті маси, на яких вона опирається. Мусимо передовсім пізнати матеріяльний стан нашого села, його потреби і недомагання, організацію господарства і спосіб господарення, купну силу нашого селянства і злишки його сільсько-господарських продуктів, а допера тоді можна буде накреслити напрямні, кудою в дальшій дорозі повести роботу в кооперативі.

Раціональне будівництво кооперації мусить опиратися на твердій підставі статистичних даних про наш економічний стан. Наше кооперативне будівництво мусить перейти на ступінь наукової організації; вести кооперативну політику навмання, коли несеться вже відповідальність за 2 і пів тисячі кооператив, не можна.

Але Ревізійний Союз мало зможе зробити, як згадана праця не найде зрозуміння серед широких кругів нашого громадянства. Тому закликаємо всіх взяти живу участь у виповнюванні згаданих анкет, котрі були розіслані частинно „Сільським Господарем", частинно РСУК. поодиноким людям або кооперативним установам. Рев. Союз У. К. хоче приступити до опрацювання анкет, тому конче треба виповнені анкети якнайскорше переслати на адресу Рев. Союза Українських Кооператив у Львові, вул. Словацького 14.

Хто ще хотів би занятися виповненням анкет, хай зголоситься по чисті бланкети до Рев. Союзу.

ОПОВІСТКИ.

Новий Український Театр під дир. П. Карабіневича:

Борщів: 25. IX. Утоплена.
Скала: 26. IX. Циганка Аза.
27. IX. Вихрест.
9.7 485 28. IX. Дні нашого життя.

Театр прийме до хору 2 сопрани і баса.

Звичайні Загальні Збори Кружка „Рідної Школи" в Збаражі, відбудуться дня 1. жовтня ц. р. в 2 год. попол. — *Старшина.* 1—14

Прогулька до Стрия. Комітет Вистави виєднав особисті залізничі знижки для всіх учасників вистави в Стрию. Кожний відвідувач вистави на підставі „Карти участи", користується 66 проц. знижкою при повороті з Стрия, оскільки остемплює карту участи на стації виїзду до Стрия. Карта участи уповажнює до їзди третьою або другою клясою. В разі їзди поспішними поїздами нормальна доплата. На підставі повисшого можуть їхати на виставу поодинокі особи і гуртки хочне буде 30 осіб і користуватися залізничою знижкою. Карта участи є важна від дня 22-го вересня до 5-го жовтня ц. р. У Львові видають карти участи: Червона Калина вул. Руська ч. 18, для міста Львова, Сільський Господар вул. Зіморовича ч. 20, для повіту Львів. Поїзди відходять 6·20 і 9·35 поспішн., а приходять: 17·05 23·30 і посп. 15·55. 551 4—4

Оповістка. З причин незалежних від Редакції, а головно через елементарну катастрофу повени в краю, були ми приневолені відложити випуск 1-го числа „Громадської Самоуправи", двотижневика присвяченого справам громадської господарки і політики на початок 1928-го року. Наслані річні і піврічні передплати відішлемо назад на бажання в готівці, або в книжочках бібліотеки „Громадська Самоуправа". Для усталення однак висоти накладу, прохаємо зголошувати негайно письменну підписку, а можливо приспішимо скорше випуск. Зате книжку д-ра Степана Барана „Галицький Закон Громадський з 1866 р. зі всіми пізнішими змінами і додатком про закон про мову урядування державних, адміністраційних і самоуправних властей", — в ціні 1·20 зол. зі звичайною пересилкою 1·35 зол. порученo 1·65 зол., пять примірників 6·20 зол., 10 примірників 10·80 зол., посліплата 36 сот. дорожше, висилаємо дальше. Небаром вийде книжка „Збірник Адміністраційних Законів" часть I-ша в тій самій ціні як книжка д-ра Барана. Замовляти книжочки: Видавництво „Громадська Самоуправа" Львів, вул. Костюшка ч. 1. А. Гроші висилати на адресу: проф. Амброз Березовський, вул. Косцюшка ч. 1. А. 536 3—3

Загальні Збори Кружка „Рідної Школи" в Тернополі перенесені з 25. IX. на день 9. X. 1927 з тим самим порядком дневним. Саля Міщанського Брацтва, година 4 попол. — *Старшина Кружка.* 1—1

Найліпше тісто матимеш

уживаючи

Ceres їдальний товщ,

що містить у собі 100% чистого кокосового товщу. — Дешевший і смачніший від масла і смальцю. — „CERES“ продають в оригінальних пачках по 1/2 і 1/4 кг. Жадайте при закупні виразно „CERES“ і звертайте увагу на наш напис „CERES“ поміщений на кождій пачці.

Бувший старший асистент діточої клініки у Львові

Д-р Здзіслав Бріхта

ординує в діточих недугах від 3—5 попол. при вул. Бельовського ч. 3, І. пов. (коло пасажу Міколяша) — Тел. ч. 42—80

585 Лічення кварцевою лямпою. 1-2

СПЕЦІЯЛІСТ венеричних і скірних недуг **Д-р І. МУНД** б. сек. від. і львів. шпиталів повернув і орд. 8—10, 2—6 в неділі від 9—1 Львів Асника 1. ріг Пілсудського (Панської) Тел. 48-01. 2-2

482

д-ра Симона Раппапорта Якова Насса

ЛЬВІВ, вул. Сикстуська 17/II.

Пльомбування й виймання зубів без болю. Штучні зуби в каучуку і золоті на американську систему. Пацієнтів з провінції полагоджується в найкоротшому часі. П. Т. урядовцям і студентам значна знижка.

587 1—5

ДЕНТИСТ

Б. ЛЬОКЕР в СТАНИСЛАВОВІ

вул. Собіського 14.

Специяльність: білі корони, штучні зуби без піднебіння, містки без корон і білення зубів. — Приступні ціни — догідні услівя.

194 6—?

ЩАСЛИВІ ЛЬОСИ

І. кляси XVI державної клясової льотерії

продає

АҐЕНЦІЯ ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

ЛЬВІВ, ЯГАЙЛОНСЬКА 8.

1/1 зол. 40 1/2 зол. 20 1/4 зол. 10.

Поручення з провінції полагоджується відворотною почтою.

Конто в П. К. О. 153.545.

Управа кооперативи „ТРУД“ в Тернополі

пошукує **кравчині**, яка була би спосібна вести кравецький варстат і рівночасно курси крою і шиття. Рефлєктується на першорядну силу.

Зголошення на руки: А. Кордубова, Тернопіль, Зелена 1 а. 3—3

478

ЖАРІВКИ МАТЕРІЯЛИ, ЕЛЕКТРИЧНІ ЛЯМПИ, і т. п.

Найдешевше жерело в Східній Галичині

„Електроблиск“

Львів Скарбківська 4.

(Проти кіна „Лев“). Тел. 45-05. 590 1-3

ЛІКЕРИ зробити дома може кождий **ЛІКЕРИ**

в 70 ріжних смаках **„STELLA“** в 70 ріжних смаках

до набуття в аптечних складах.

Головний склад **В. Ґ. Мушинський** в Перемишлі, Галичина.

Для П. Т. кооператив і торговель відповідний опуст.

567 2—2

„ІТАЛІЯ“

НОВОВІДКРИТА ВИНЯРНЯ

фірми

КАРЛО ПЕРАНТО II

вул. Сикстуська 29

поручає піємонтські, тосканські і сицилійські вина, першорядної якости у фляшках і на міри, по приступних цінах. Богослужебні вина завсігди на складі.

1—1 580

ЗДІБНИХ

заступників аґентів

для Львова

і ріжних місцевостей Галичини

пошукує 584

ТОВАРИСТВО ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ЕВРОПА“ Акц. Ска ЛЬВІВ Брасрівська 15

ДРУКАРСЬКА МАШИНА

„Ротаційна“

фабрикат **König i Bauer**

581 широкість ролі 63 цм. 1-3

Дуже корисно на продаж.

Графіка

Львів, вул, Крива ч. 11.

СТОЛОВЕ НАКРИТТЯ зі срібла, хінського срібла і альпаки — в робітні

С. А. РОПШІЦ

Львів Сикстуська 16

Крім цего вибір брилянтових перстенців по оказійних цінах.

Показчик отсего оголошення, одержить при закупні 5 проц. опусту. 1—1

579

Оповіщення.

Управа Товариства „Ощадність“ для господарности і добробуту, кооперативи з обмеженою відповідальністю у Львові скликує отсим І. Звичайні Загальні Збори членів кооперативи „Ощадність“ по думці § 21 статута, що відбудуться в суботу дня 15. жовтня 1927 в год. 11. передполуднем в льокалі Центробанку у Львові, Ринок 10/I. з слідуючим

Порядком нарад:

1) Відкриття Загальних Зборів; 2) Відчитання протоколу з засідання Організаційного Комітету Основателів з дня 9-го грудня 1926 р.; 3) Звіт з дотеперішньої діяльности; 4) Вибір 15 членів і 5 заступників членів Надзірної Ради (§ 17 статута); 5) Означення найвисшої суми зобовязань, котрі може затягнути Кооператива (§ 29 б) статута); 6) Справа святкування дня Ощадности 30. жовтня ц. р. — Члени Кооперативи беруть участь в Загальних Зборах особисто, особи, що не можуть самовільно приступити до Кооперативи, беруть участь через законних заступників, — особи правні через установлених до цього повновластців. Повновластець не може заступати більше як одного члена. Кождий член має тільки один голос, без згляду на число посіданих удїлів (§ 25 статута). 578 1—1

Львів, дня 21. вересня 1927.

За Управу Товариства „Ощадність“ для господарности і добробуту, кооперативи з обмеженою відповідальністю у Львові

Д-р Кость Левицький *Сеевич.*

Звідомлення.

Повідомляється П. Т. Публику, що знана як найліпша

ПАРОВА ЛАЗНЯ вул. Жовківська ч. 40. (біля зал. рампи)

по цілковитій реконструкції, наново відкрита. **Жіночий Відділ** по перебудові і поширенні, як також уладженні з повним комфортом буде відкритий в суботу дня 24 вересня ц. р. в год. 6. рано.

ЗАВЕДЕННЯ (парня і ванни) відкрите щоденно (з виїмком вівторків) від години 6-ої рано до 8-ої вечір, в неділі тільки до год. 1-шої в полудне.

О ласкаві відвідини просить УПРАВА. 177 2—2

В рік 60-ліття „Просвіти“ і 50-ліття календаря

ювилейне видання

ВЕЛИКОГО ІЛЮСТРОВАНОГО КАЛЕНДАРЯ „ПРОСВІТИ“ на 1928 р.

Повинно найтися в кождій українській родині, тим більше, що зміст календаря богатий, ріжнородний і богато ілюстрований. Цікаві на ріжні теми статті, спомини, оповідання, поезії.

Ціна 3·50 зол., з пересилкою **4·20 зол.**, за післяплатою **4·50 зол.**

Т-во „Просвіта“, Львів, Ринок ч. 10.

БУДОВИ НОВІ надбудови і реконструкції будинків світських і церков, пляни і коштосписи виготовлює на найдогіднїших умовах та найкоротшому часі

Інж. ЛЕВ ЛЕВИНСЬКИЙ

архітект будівничий

ЛЬВІВ вул. СОДОВА ч. 3, II поверх.

355 (бічна Потоцького.) 16—16

Маґазин і робітня

ФУТЕР

КАРЛО ЦВИНАР

КРИВА 10 448 РУСЬКА 18

виконує всілякі жіночі і мужеські футра по конкуренційних цінах. 7-10

Ширіть наш часопис!

Присилайте передплату!

НОТИ на скрипку з фортепяном. Іван Левицький: Український танок. Ноктюрн. Вальс. 479

ПОКІЙ з цілим удержанням негайно до винайму. Вроновських ч. 8 І. пов.

583 1-1

Найбільша в краю фабрика дзвонів

Братів ФЕЛЬЧИНСЬКИХ

в Калуші, вул. Сівецька ч. 14.

в Перемишлі, вул. Красінського ч. 63.

відливає на замовлення дзвони гармонійні і поодинокі, а постійно удержує на складі звиш 200 штук готових дзвонів у вазі від 10 до 600 кг.

225 Ціни приступні — сплата ратами. 15—?

ГАЛЬО Тел. 45—59. Шклярська робітня В. Стельмаха Львів, Лїндого 3. Великий вибір рам. Всякі роботи виконує солідно і дешево. Замовляти телефонічно. 573 2-2

ВАННИ тревалі, купелеві 28 зол. деінде ті самі 40 зол. поручає власного виробу Войтіх Заяць, Оссолінських 14. Телефон 40—32. Дахороботи, криття і малювання виконує ратами.

176 8—10

ВУГОЛЬ

горішньо-шлеський, найліпший (Giesche)

БУКОВЕ ДЕРЕВО

сухе, на четверо рубане

продає з доставою перед дім за готівку і на догідні сплати

„ТИТАН“

Телефон 6—36.

Бюро: Львів, вул. Валова ч. 23.

Склади: Дворець Львів-Личаків.

Переводить вагонові посилки на провінцію впрост з копальні.

Значна часть доходу призначена на „Рідну Школу“.

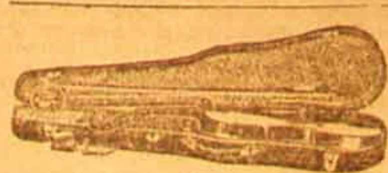

Тільки зол. 27·50!!!

У ФІРМІ

„МЕЛЬОДІЯ“

Львів, Коперника 5.

555 **Шкільні скрипки по зол. 16.** 3—4